

Arrest

nr. 72 077 van 19 december 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel, Immigratie en Maatschappelijke Integratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2011 en op 10 oktober 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 september 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij en vanattaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn.

Volgens de verwerende partij werden aan verzoeker verschillende bevelen om het grondgebied te verlaten uitgereikt.

Uit het administratief dossier zoals het de Raad voorligt, blijkt dat op 11 september 2010 en op 4 oktober 2010 aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgereikt, dit onder meer in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 14 september 2011 wordt verzoeker aangetroffen door de politie te Gent terwijl hij in het bezit was van drugs en in illegaal verblijf verkeerde.

Diezelfde dag wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde uitgereikt. Dit is de bestreden beslissing die luidt:

“Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet

de persoon die verklaart zich M.R. (...) te noemen, geboren op (...), en welke verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn,

alias: V.R. (...), (...), Frankrijk

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende State: Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Oostenrijk, Griekenland, Italië; Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta tenzij hij(4) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (1).

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING (2)

- artikel 7, eerste lid, 1° : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; betrokkene is niet in het bezit van geldig paspoort voorzien van een geldig visum

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spanje, Italië, Griekenland, Oostenrijk, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden : (3)

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig paspoort voorzien van een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden. Bovendien werden aan betrokkene reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten betekend. Betrokkene werd reeds meermaals gecontroleerd in illegaal verblijf en dit op datum van 10/09/2010, 04/10/2010, 31/10/2010, 24/01/2011 en 19/02/2011. Betrokkene weigert dus manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden

Gezien betrokkene niet in het bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden. Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Artikel 39/57, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt dat indien het een beroep betreft dat wordt ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van dezelfde wet of die ter beschikking is gesteld van de regering, het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet worden ingediend binnen een termijn van vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De termijn van vijftien dagen bepaald in artikel 39/57, tweede lid van de Vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd vastgehouden in een welbepaalde plaats, met name het gesloten centrum 127bis te Steenokkerzeel. De bestreden beslissing werd verzoeker ter kennis gebracht op 14 september 2011 om 13 uur 26. In de akte van kennisgeving van de bestreden beslissing is bovendien het volgende uitdrukkelijk vermeld: *“Ik heb hem (haar) er van op de hoogte gebracht dat deze beslissing overeenkomstig artikel 39/2, §2 van de wet van 15 december 1980 vatbaar is voor een beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat ingediend moet worden, bij verzoekschrift, binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van deze beslissing.”*

Derhalve is 29 september 2011 de uiterste datum waarop verzoeker een verzoekschrift tot nietigverklaring kon indienen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zijn verzoekschrift een eerste maal aan de Raad overmaakte bij aangetekend schrijven 28 september 2011, zodat het beroep tijdig werd ingesteld.

Met het tweede verzoekschrift dat verzoeker overmaakte bij aangetekende brief van 10 oktober 2011 kan geen rekening worden gehouden. Er moet dus worden vastgesteld dat het op 10 oktober 2011 ingediende beroep laattijdig is (RvS 25 mei 2005, nr. 144.929; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671). Verzoeker voert geen tegenbewijs noch een middel aan waaruit overmacht zou kunnen blijken.

De exceptie van de verweerder is slechts in de hierboven beschreven mate gegrond.

2.2. Verweerder werpt in een exceptie op dat verzoeker geen belang heeft bij het ingestelde beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing. Verweerder benadrukt dat een eventuele nietigverklaring van het bestreden bevel geen wijzigingen met zich meebrengt ten aanzien van de illegale verblijfs-situatie van verzoeker en dat hij na een eventuele nietigverklaring verplicht is om hem een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten af te leveren.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting wordt er aan verzoeker gevraagd welk belang hij nog heeft bij zijn beroep. Verzoeker antwoordt dat hij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

Uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker op 11 september 2010 en op 4 oktober 2010 bevelen om het grondgebied te verlaten werden uitgereikt. Verzoeker toont niet aan dat deze bevelen om het grondgebied te verlaten het voorwerp uitmaken van enige procedure en niet uitvoerbaar zijn. De eventuele vernietiging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kan verzoeker derhalve niet tot voordeel strekken. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing (RvS 22 maart 2006, nr. 156.746).

De exceptie van verweerder is gegrond.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN